

Ænede fører den. Hvis vi altsaa godkjende det ærede Medlems Paastand, maatte altsaa de Sager, der faae et Udfald ved Underretten, et andet ved Overretten og et tredie ved Højesteret, allesammen være forsvareligt førte, saa at endog saa de Sager, der blive hjemviste til ny Behandling paa Grund af usvarlig Svørelse, maa være forsvareligt førte. Jeg kan ikke være ganske enig deri, uden forøvrigt at skulle dømme noget specielt om denne Sag; thi den kan være ført forsvareligt og dog ikke have ført til noget rigtigt Resultat paa Grund af den Opgave, der er givet vedkommende Sagsfører. — Hvad angaar de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), da skal jeg fuldstændig erkjende Rigtigheden af den Bemærkning, at Udvalget skal fremsætte Grunde for sine Forslag, men der er dog en vis Begrænsning i de Fordringer, man kan stille til et Udvalg med Hensyn til Oplysning om dets Forslag, og saaledes ogsaa her. Naar Flertallet uden Hensyn til Sagens Svørelse — thi det siger Flertallet — mener at skylde det Flertal i Thinget, som gjentagne Gange har modsat sig det Forslag, at Sagen skal gaa sin Gang og blive prøvet ved Højesteret, og derfor uden videre troede, at dette Flertal af Thinget vilde dele Udvalgets Flertals Opfattelse uden nærmere Undersøgelse, saa var der ikke nogen særlig Grund for Flertallet til inden 2den Behandling at faae sat paa alle de Aktstykker og Indlæg for og imod Sagen og overhovedet til at gjøre sig til en Domstol eller til en Jury i Sagen, hvilket vilde foranledige et stort Arbejde. Naar man imidlertid til sin Overræffelse hører, at ikke alene de enkelte Medlemmer i Udvalget, som stadigt have staaet Sagen imod i dette Spørgsmaal, men ogsaa andre Medlemmer lægge deres Lodder i Bægtstaaalen for at faae den til at synke til Fordeel for Mindretallet, ser jeg ikke rettere, end at Sagen nu stiller sig anderledes, og vi have nu en Opfordring til at foretage en Undersøgelse mellem 2den og 3die Behandling, hvilket er en Grund, vi ikke troede var tilstede iforveien. Dette forekommer mig at være en fuldkommen berettiget Stilling for Flertallet. Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning, at Thinget altid har været villigt til at bevilge den mindre Sum; man har engang bevilget 1,500 Rbd. til at opføre eller istandsætte Skolen for, men den vilde Skaarup ikke tage imod. Jeg skulde ikke have det Mindste imod, at man forhøjede den.

Ministeren for Kirke- og Undervis-

14de Marts.

ningsvæsenet: Det er blot det Par ganske faa Ord, jeg vil fremsføre med Hensyn til en Yttring af den ærede Ordfører. Jeg skal ikke komme tilbage til Spørgsmaalene om de nye Bestemmelser for Kommunitetets, Universitetets og den polytechniske Lærestaltts Forhold. Dersom det virkelig havde kunnet vinde Anklang, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, for saa vidt jeg da ikke misforstod hans Ytringer eller hørte urigtigt, at den Maade, der er bragt i Forslag, var sfsaansom, sfsjøn som eller nansom ligeoverfor disse Institutioner, og dersom denne Mening i Virkeligheden skulde kunne deles, vilde det i høi Grad overrasse mig, da jeg tror, at de Ytringer, der ere fremskomne fra min Side, og til hvilke den ærede Ordfører ikke tog noget særligt Hensyn, dog vilde, naar de gennemlæses, findes at give nogle Bidrag til Belysning og Bedømmelse af, om det overhovedet er nogen sfsjøn som Maade, naar man gaar i den Retning, at man kaster en Byrde paa 180,000 Rbd. pludselig over paa Universitetet. Jeg skal iøvrigt ikke inblade mig videre derpaa. — Hvad den botaniske Have angaar, da skal jeg endnu mindre dable Noget derved, da jeg har det Haab, at vi dog nok til Slutningen vilde komme overens med Hensyn til dette Punkt, og dette Haab er blevet bekræftet af den ærede Ordfører. Det er mindre væsentligt, hvorledes vi tidligere have set Sagen, men naar jeg bestemt har sagt, at jeg havde den Opfattelse, at man ikke vilde kunne begrænse Udgifterne eller nedfattede Beløbet med 26,000 Rbd. — en Udtalelse, der fremkom i 1871 —, vil den ærede Ordfører kunne være overbevist om, at det forholder sig rigtigt, og anser jeg enhver Undersøgelse herom for overflødig. Meningerne kunne være delte om, hvorvidt dette var begrundet, men naar man vil gennemlæse Forhandlingerne, vil man se, at der ikke var saa liden Grund dertil, hvilket ogsaa selve Udtalelsen i Betænkningen tyder paa; men dette er som sagt et Spørgsmaal, der er af mindre Betydning. Hvad endelig det saa meget omtalte Skaarup angaar, da skal jeg bemærke, at jeg ikke vilde have udtalt mig yderligere derom, hvis der ikke paa en Gang var kommen en Yttring fra den ærede Ordfører, der gik ud paa, at det muligen kunde ligge i det feilagtige Mandat, der var givet Sagsføreren fra Ministeriets Side, at dette Resultat var kommet frem. Det gaar virkelig ikke an saaledes løst hen at henkaste Sligt, der i og for sig er saa usandsynligt; thi man kan være overbevist om, at Sagen fuldstændigt blev forelagt vedkommende Sagsfører, og at Spørgsmaalet har været tilstræk-